

Lovforslaget fik i folketinget tilslutning fra samtlige partiers ordførere med undtagelse af *Iver Poulsen* (Uafh), der bl. a. gjorde gældende, at man „ved at gøre indenrigsministeren til øverste ankeinstans i stedet for landbrugsministeren, som det sker i § 11, stk. 2“, i virkeligheden bortskar „sidste led i den møjsommeligt opbyggede levnedsmiddelkontrolkæde angående kød og kødvarer“. Dette anså de uafhængige for „sagligt forkert, fordi man hermed placerer afgørelser og ansvar hos en ny instans, der mangler den indsigt og de erfaringer, man netop har i landbrugsministeriet, hvorunder hele den møjsommelige opbygning af vort nuværende kontrolsystem er sket.

Naturligvis vil de uafhængige gerne medvirke til en liberalisering af handelen, men den bør ikke ske på bekostning af de hygiejniske og sundhedsmæssige krav eller på bekostning af effektiviteten af de foranstaltninger, der skal sikre forbrugerne gode og sunde kødprodukter til en pris, der ikke fordyres unødigt ved opbygning af et nyt kontrolapparat på et område, hvor man allerede har et velanskrevet og anerkendt kontrolapparat.“ Taleren mente også, at loven gav indenrigsministeren for mange og for vidtgående bemyndigelser.

I sin enstemmige betænkning udtaler udvalget, der fik sagen til behandling:

„Udvalget har haft samråd med ministeren, hvorunder man bl. a. har drøftet spørgsmålet om *kravene vedrørende engroslagring af dybfrosne levnedsmidler* (lovforslagets § 2, stk. 1). Ministeren udtalte, at kravene til disse engroslagre ville blive begrænset til det nødvendige.

Yderligere har man drøftet spørgsmålet om, hvorvidt der ved fastsættelsen af *afgift for autorisation* (lovforslagets § 2, sk. 2, sidste punktum) burde søges fuld dækning af udgifterne ved kontrol. Ministeren har hertil oplyst, at man har anvendt udtrykket „delvis dækning“, fordi det vil være teknisk vanskeligt nogenlunde nøjagtigt at beregne, hvad udgifterne ved kontrollen vil udgøre.

I samrådet har man endvidere drøftet spørgsmålet om, hvorvidt man i stedet for den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovforslagets § 3, stk. 1, sidste punktum, direkte i lovforslaget burde fastsætte, at frosset og derefter helt eller delvis optøet fjerkræ ved detailforhandling skulle være forsynet med angivelse af, at nedfrysning har været foretaget. Udvalget afstår dog fra på nuværende tidspunkt at stille ændringsforslag herom, men peger samtidig på, at det er et af de spørgsmål, der gør det ønskeligt, at loven kommer til revision i folketingsåret 1968-69, jfr. det af udvalget nedenfor stillede ændringsforslag herom.

Endelig har man i samrådet drøftet, om der i lovforslagets § 5 burde indføjes en udtrykkelig bestemmelse om, at dybfrosne varer skal være mærket med *fryse- eller pakkedato*. Efter samråd med ministeren fandt udvalget det forsvarligt at overlade til ministeren